

לאמר הדור - הקדמה

זאמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר: זאתם הרי ישראל
ענפכם נתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וכו'.

ס(הגה) 3 א 128

בעקבות משיחא חששו שוא, ויקר יאמר, הגפן תתן
פריה ותאן פיקר, ושמלכת תקפד למינות, ואין תובחיה;
בית ועד יהיה לזנת, והגליל יחרב, והגבלן ישום, ואנשי
הגבול יסוכבו מעיר לעיר ולא יחונגו, ותכמת סופרים
תסרה, ויראי חטא ימאסו, ותאמרו תהא נעדרת; וקריס
פני זקנים ילבינו, וקנים יפחדו מפני קטנים, ימן מגבל
אב, בת קמה באמה, פלה בחמתה, איבי איש אנשי
ביתו (מפני) פני הדור כפני העלב, הגן אינו מתבטל
מאביו, מי יש לנו להשגיח על אפנו עששמים.

חשקה סוף איכה סוף

תורת חזן לארץ - התורה והאגדה בעד
הפסח השמיטה, בעד השלשנה הרחוקה
התמימה, והשנית והבטוח (ע"פ י"ג)
○ תורת חזן לארץ עוסקת במקום הפסח
הפסחית, באגדה לוחמית והתעלותה,
לויטה והתעלותה בהי"ש הדי"עולם,
אבל רק בתור נפש פסחית (ע"פ י"ג)
ע"ע 'תורת חזן לארץ'.

'תורת חזן לארץ' - התורה והאגדה בעד
הכללי, בעד האגדה, בעד נשמתה וכו',
בעד גופה ונפשה, בעד הזה של כולה, בעד
העמיד של כולה, ובעד הדומם החי של העכו"ר
של כולה כאחד. הפרטים סולם הם מתבוננים
בקרה ומתעלים בעליות, תורת א"י שבטוח
את כל הדעות והרעיונות והפסחים שהם
הולכים דלולים ופחדים בארץ העמים,
שיעשו כולם אגודה אחת ושילוש מנסה
כלית מוחמת לחי האמה כולה מצד
השפעתה של א"י (ע"פ י"ג)
○ תורת חזן לארץ והאגדה תמיד בעד הכללי,
בעד כללות נשמת האמה כולה. הפרטים ועם
מתבוננים בקרה בכללה, הם מתעלים
בעליות, מתעשים בעטרתה וכו' (ע"פ י"ג)
ע"ע 'תורת חזן לארץ'.

